

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 - 1000 BRUSSEL

Brussel, 16 oktober 2009

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 40.204/II/PF
MV/RV

Ter zitting van 18 september 2009 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die door een Franstalige gebruiker werd ingediend om de volgende reden. In de trams 3000/4000 zouden de zelfklevers met onderrichtingen/verbodsbepalingen ten behoeve van de reizigers steevast voorrang verlenen aan het Nederlands.

Op de vraag om inlichtingen van de VCT antwoordt u het volgende (*vertaling*).

"[...] wij hebben voor onze publicaties het principe toegepast dat gangbaar is bij het Belgisch Staatsblad: voorrang aan het Frans in even jaren en aan het Nederlands in oneven jaren.

Voor onze haltes en stations hebben wij een soortgelijke oplossing gevonden door ze te nummeren. Naar gelang het om een even of een oneven nummer gaat, geven wij de voorrang aan één van beide talen, vanzelfsprekend zonder de andere te vergeten.

Met de "hoffelijkheidregels" die wij in al onze voertuigen aanplakken, had hetzelfde moeten gebeuren. De externe consultant van Nederlandstalige herkomst was evenwel niet op de hoogte van die problematiek en bracht de voornoemde regels systematisch aan in vier talen, met het Nederlands op de eerste plaats.

Zodra wij die aanfluiting van onze basisprincipes hebben opgemerkt, werden de richtlijnen onmiddellijk gepreciseerd opdat het afwisselende gebruik van het F en het N strikt overeenstemt met de even/oneven nummering van de betrokken voertuigen.

De laatste 3000 en 4000 trams respecteren de gewenste afwisseling en in de eerste voertuigen van de reeks zal de aanplakking worden gecontroleerd bij de regelmatige onderhoudsbeurten."

* *

Een autobuslijn van de MIVB is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring niet het hele grondgebied van het gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar artikel 35, b, en naar artikel 18 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), dient een dergelijke dienst zijn berichten en mededelingen aan het publiek te stellen in het Nederlands en in het Frans.

Die verplichte tweetaligheid geldt dus voor de onderrichtingen en de hoffelijkheidregels die bestemd zijn voor de reizigers en worden aangeplakt in de voertuigen van het MIVB-netwerk.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de termen "in het Nederlands en in het Frans" zo te worden geïnterpreteerd dat alle teksten integraal en op strikte voet van gelijkheid worden aangebracht, waarbij dat laatste betekent dat hun karakters dezelfde zijn en hun presentatie identiek.

Anderdeels heeft de klacht het over het feit dat de Franse tekst minder leesbaar zou zijn dan de Nederlandse (ingevolge het gebruik van een andere kleur). Hier gaat het om een verschil inzake presentatie dat wel afbreuk doet aan de strikte gelijkheid van beide talen.

In de mate dat de teksten qua presentatie een dergelijk verschil vertonen, is de klacht derhalve ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.